

М. О. Фрейдіна

*здобувачка II курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
спеціальність «Менеджмент»*

Науковий керівник: ст. викл. М. А. Кіріліна

ПРІОРИТЕТИ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ СПЕЦИФІКИ МЕНЕДЖМЕНТУ: ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

Функціональна специфіка менеджменту є важливою складовою розвитку та існування будь-якого підприємства, оскільки вона представляє базисну структуру, яка сприяє всебічному розвитку первинної спеціалізації управлінської діяльності. Процес управління безпосередньо розкривається при аналізі і застосуванні його функцій, які були сформовані внаслідок розподілу і спеціалізації праці та повноважень в сфері управління. Функції менеджменту повинні мати чітко визначений перелік дій,

а також чітко опрацьований механізм здійснення і його структуру з метою досягнення поставленої задачі [1].

Дане питання набуває особливої важливості, оскільки, враховуючи умови сучасного мінливого середовища VUCA-world, виникає необхідність в переосмисленні старих підходів менеджменту і ведення бізнесу в умовах глобалізації, цифровізації, посилення воєнних дій та непередбачуваної зміни клімату, що радикально впливають на внутрішнє та зовнішнє середовище організацій, викликаючи необхідність до зміни тактики управлінських рішень, поставлених завдань і методів їх реалізації. Таким чином, дослідження функціональної специфіки менеджменту в цих умовах набуває актуальності з точки зору необхідності не лише адаптації існуючих моделей, а й створення гнучких, адаптивних підходів, що дозволяють ефективно реагувати на зовнішні виклики. Це робить питання встановлення нових пріоритетів у центрі уваги у сфері реструктуризації функцій управління, зокрема стратегічного мислення, інноваційного менеджменту, цифрових компетенцій, а також управління змінами та ризиками [2].

Зміни в соціально-економічному та технологічному середовищі вимагають від керівників нових компетенцій, серед яких – вміння приймати нестандартні рішення та ефективно управляти процесами в умовах невизначеності. Статичного аспекту функціональної структури управління вже недостатньо – вона має трансформуватися відповідно до змін у стратегічних орієнтаціях компанії, очікуваннях споживачів, динаміці ринку та внутрішніх ресурсах організації. У цьому випадку інтеграція функцій управління набула більшого значення зі збільшенням ролі комунікацій, аналізу даних та управління інноваціями [3]. Це також стосується того факту, що класичні уявлення мають бути переглянуті через парадигму сучасних світових подій і тенденцій, тому цифрові технології впроваджуються в управління, розвиваючи гнучкі організаційні структури та роблячи підприємства здатними постійно адаптуватися до мінливих умов.

Таким чином, вивчення функцій менеджменту має не тільки теоретичне значення, але й значну прикладну цінність у вдосконаленні практик менеджменту в сучасних організаціях, серед

яких можна виокремити детальне вивчення функціональної специфіки управління в турбулентному середовищі, важливої ініціативи щодо розробки ефективних моделей управління, які, у свою чергу, сприятимуть збереженню стійкості бізнесу в довгостроковій перспективі, зміцненню конкурентних позицій, а також підвищенню загальної ефективності підприємства.

Список використаних джерел

1. Файоль А. Загальне і промислове управління / пер. з фр. Київ : Наука, 2006. 192 с.
2. Кучеренко, В. Р. Управління проєктами в підприємницьких структурах : навч. посіб. Харків : Бурун Книга, 2010. 272 с.
3. Харін С. Г. Теорія і практика управління : навч. посіб. Харків : ХНЕУ, 2017. 276 с.